

כמעט בן ארבע / שמעון אגסי

יושב ליאור על שולחן העץ הנמוך בסלון, ומשחק עם תשע מטבעות של עשר אגורות חדשות. "ליאור, " מציעה סבתא, "בוא נשחק ביחד. סדר את המטבעות בשתי קבוצות". שם ליאור את ערימת המטבעות לפניו, מניח אצבע על הראשונה וגורר אותה ימינה. מניח אצבע על השנייה וגורר אותה שמאלה. שלישית – ימינה, רביעית – שמאלה וחוזר חלילה, עד שנגמרות המטבעות בערימה שלפניו.

"יושב ליאור על שולחן העץ הנמוך בסלון, ומשחק..."

"יופי!", אומרת סבתא, "ומה קבלנו?"
"קבלנו שתי קבוצות", אומר ליאור.
"וכמה מטבעות יש בכל קבוצה?"
"אחת, שתיים, שלוש, ארבע, חמש...אחת, שתיים, שלוש, ארבע – חמש וארבע!"
"וכמה זה ביחד?", שואלת סבתא.
"תשע", עונה ליאור במהירות.
"כל הכבוד!!! אתה משחק יפה מאד!!!", קוראת סבתא קריאות עידוד.
"ועכשיו תגיד לי, חמודי, אפשר לסדר את שתי הקבוצות בצורה אחרת?", ממשיכה.

מסתכל ליאור על על שתי קבוצות המטבעות שלפניו, מניח אצבע על אחת המטבעות בקבוצה הימנית הקטנה, וגורר אותה אל הקבוצה השמאלית הגדולה. "הנה." אומר.

"יפה! וכמה מטבעות יש בכל קבוצה?"

"אָה... שש, ו...שלוש!"

"וכמה זה ביחד?"

"אָה...תשע."

"כל הכבוד!!", אומרת סבתא.

והמשחק חוזר על עצמו שלב אחרי שלב, עד שנשארת קבוצה אחת עם שמונה מטבעות, ושנייה רק עם אחת.

"כל הכבוד ליאור!! אתה משחק יפה מאד!!!", קוראת סבתא בשמחה, ונותנת לו נשיקה גדולה לסיום.

בוחן ליאור את סבתא במבט ארוך ואומר "אבל סבתא, אפשר לסדר בעוד צורה."

"איך?", תמָהָה סבתא.

מניח ליאור אצבע על המטבע האחרונה שנשארה בקבוצה השמאלית, וגורר אותה אל הקבוצה הימנית. "הנה." אומר.

שואלת סבתא בעיניים פעורות כלא מאמינה, "וכמה מטבעות יש בכל קבוצה?"

"באחת תשע, ובשנייה כלום." עונה ליאור באיטיות ומביט על סבתא בשלווה.

* *

"תגיד, ליאור, כמה צלעות יש למשולש?", שאלתי ככה סתם, במפגש המשפחתי ביום שישי

האחרון, ולא ידעתי אם כבר תופס הילד את מושגי היסוד של הצורות הגיאומטריות הבסיסיות.

"שלוש", עונה הילד במהירות.

"ולמרובע?"

"ארבע."

"וואו", אני קורא בהתלהבות, "אתה כבר ממש יודע!!!"

"ולמחומש?", אני ממשיך בספק קל.

"אָה....שמונה."

"לא, חמודי, חמש!", אני מתקן, "ולמשושה – שש, ולמתומן – שמונה." אני משלים את התמונה.

"...ולמתומן - שמונה", חוזר אחרי הילד בלחישה, עיניו נעוצות בתוך עיניי, כמו תמיד כשהוא לומד

משהו חדש, קְבוֹר סוּד שאינו מאבד טיפה.

"ולאיזה צורה יש שתי צלעות?", המשכתי ושאלתי את הילד כמתחכם, שהרי אני יוֹד ע שאין

צורה כזו.

"חצי מעגל." עונה הילד כלאחר יד.